

К 7/М 45

120000869055

Община Русе
Министерство
на културата

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

ЗАКРИВАНЕ

РУСЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ
ХОР ДУНАВСКИ ЗВУЦИ – РУСЕ
при НЧ Ангел Кънчев – Русе

Диригент
ХОРЯ АНДРЕЕСКУ
Румъния

Солисти:

ИРИНА ЙОРДАКЕСКУ сопран, Румъния
АНТОНЕЛА БАРНАТ мецосопран, Румъния
РУБЕН МУРЕСАН тенор, Румъния
СОРИН ДРАНИЧЯНУ бас, Румъния

Гл. художествен ръководител на хора
Найден Тодоров

Художествен консултант
Михаил Ангелов

Диригент
Славил Димитров
Хормайстор и пианист
Мариана Стефанова
Хормайстор
Александрина Ангелова

28.03 неделя, 19 ч.
Зала Доходно здание

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869055

448462

A Member of NIKI Group

**ОБЩИНСКА
БАНКА АД**

e-on | Bulgaria

ПРОГРАМА

ЛУДВИГ ВАН БЕТОВЕН

(1777-1827)

Симфония № 9, ре мажор, оп. 125

1824

Allegro, ma non troppo, un poco maestoso

Molto vivace

Adagio molto e cantabile

Presto

„Защо и вокалната музика заедно с инструменталната да не представлява един голям сериозен жанр. Човешкият глас е далеч по-красив и благороден тонов орган, от който и да е инструмент на оркестъра. Защо до буиите, реещи се в безкрая прачувства, представени от инструментите, да не поставим ясно определено усещане на човешкото сърце, представено от човешкия глас... Скоро ще имате една нова моя композиция. Това е една симфония с хор. Беше ми много трудно да се справя с несъвършенството на повиканата от мен поезия. Най-после се реших да използвам *Ода на радостта* на Шилер... Когато стане дума за новата ми творба умните хора ще ме считат за луд или по-скоро ще ме провъзгласят за такъв. Хората искат от мен да пиша така, както те си въобразяват, че е хубаво и добре, но те не съзнават, че аз, глухият, имам свои собствени мисли, че не ми е възможно да композирам другояче, а само както чувствам. И че не мога да мисля и чувствам техните хубави неща – това е именно моето щастие”.

Лудвиг Ван Бетовен

Деветата се появява през 1824, но мисълта за нея занимава съзнанието на Бетовен повече от четвърт век. Няма нищо по-високо – казва той – от това да се приближиш до Божеството и оттам да разпространяваш неговите лъчи между хората.

Негови съвременници разказват: „По време на работата си над симфонията Бетовен съвсем погива и престана да се грижи за своята външност. Сивите му коси стърчаха в безпорядък. Полите на незакопчания му сюртук (сив с медни копчета) и краищата на шалчето му се веяха от вятъра, джобовите му бяха страшно разтеглени, защото освен носната кърпа побираха записната книжка, дебелата тетрадка за разговори и слуховата тръба. Шапката му беше малко назад, откривайки челото. Така странстваше, накланяйки туловището си напред, високо вдигнал глава, не обръщайки внимание на забележките и присмеха на минавачите”. Бетовен изцяло потъва в своята самота и се потапя в работата над симфонията. „Ние, смъртните с безсмъртен дух – пише той на графиня Ергеди, сме родени само за страдания и радост и може да се каже, че по-добрите достигат радостта чрез страданието”.

„След напрегнатата работа, когато творбата бе готова, Бетовен излезе за малко от своята усамотеност, започна да посещава обществото, да общува с приятелите си... Първото изпълнение на симфонията във Виена на 7 май 1824 се превърна в негов триумф. На входа на залата стана сбиване за билети... Театърът беше препълнен. Никога в живота си не съм бил свидетел на такъв безгранично сърдечен възторг. Във втората част ентусиазмът стигна до такава сила, че гърмът от ръкоплясканията и виковете на публиката заглушиха оркестъра и музиката спря. В очите на изпълнителите имаше сълзи. А Бетовен продължаваше и продължаваше да дирижира, докато капелмайсторът Умлауф

с движение на ръката му показва какво става. Бетовен се огледа и спокойно се поклони. След края последва още посилен възторг. Бетовен продължаваше да стои, обърнат с гръб към публиката, не забелязвайки нищо. Поклонът му, когато Каролин Унтер го доведе до авансцената, беше сигнал за нови, дълго нестихващи викове, буря от ръкопляскания и триумф”.

Антон Шиндлер

„Когато немецът говори за симфонии, той говори за Бетовен: двете имена за него са абсолютно неразделни, те са негова радост, негова гордост. Както Италия има своя Неапол, французите – своята революция, англичаните – своето корабоплаване, така немецът има своите Бетовенови симфонии. Заради Бетовен той забравя, че не може да се похвали с някоя голяма школа на живописца, с него той мислено печели битките срещу Наполеон; него той се осмелява да приравни дори с Шекспир... Ако бях княз, бих му изградил храм в стила на Паладио: вътре ще стоят десет статуи, деветте ще означават както числото на музите, така и това на неговите симфонии: Клио нека бъде „Ероика“, Талия – „Четвъртата“, Евтерпа – „Пасторалната“..., а той самият – божествения музамет”.

Роберт Шуман

Симфоничният оркестър при ОФД – Русе е създаден през 1948 от именития български диригент и композитор Константин Илиев. Особено значение в биографията му имат реализациите на такива крупни художествени проекти като първата в България оригинална версия на *Матеус пасион* от Бах, ораторията *Раят и Пери* от Шуман, кантатите *Иван Грозни* и *Александър Невски* от Прокофиев, Симфония № 13 от Д. Шостакович, *Годишните времена* от Хайдн, *Песен за земята* от Г. Малер, българските премиери на творби от Р. Щраус, Хиндемит, Месиен, Стравински, Г. Канчели, Р. Шchedрин, Лютославски, Бърнстейн, както и световните премиери на произведения от българските композитори П. Владигеров, Л. Пипков, К. Илиев, В. Казанджиев, К. Кюркчийски, Е. Табаков и др. Изключително събитие в историята на състава е съвместната му работа с Дмитрий Шостакович и авторската премиера на неговия Втори клавирен концерт през 1958.

Значителен принос за развитието и израстването на оркестъра имат такива именити български диригенти като К. Илиев, Е. Караманов, Д. Петков, С. Попов, И. Темков, А. Владигеров, А. Наиденов, Е. Табаков, Р. Баураков, А. Измирлиев, Ц. Делибозов, Г. Димитров, както и редица имена на диригенти и солисти от класата на К. Мазур, К. Цеки, Е. Светланов, В. Гергиев, С. Рихтер, Р. Керер, И. Ойстрах, Л. Козан, С. Акарго, Р. Ричи, В. Спиваков, Ф. Петраки, Р. Кoen и др.

Оркестърът е инициатор на редица значими за българската музикална култура събития, като Международния фестивал *Мартенски музикални дни* и първият в България

филхармоничен фестивал *Зимни музикални вечери*. Участник е в международните фестивали *Мартенски музикални дни*, *Софийски музикални седмици*, *Варненско лято*, както и на такива големи международни форуми като *Берлинския музикален фестивал* и *Сиенски музикални седмици*, където сътрудничи с Ф. Ферара, К. М. Джулини, Г. Рождественски, К. Ричарели, Б. Белкин, Ю. Башмет и др.

Осъществява редица успешни турнета в Германия, Полша, Австрия, Швейцария, Италия, Румъния, Испания и Франция. Притежава записи в БНР, БНТ и Берлинското радио. Реализира серия от записи за *Форлан* (Франция) и *Виена Модерн мастерс* (Австрия).

След учредяването на ОФД – Русе през 1999 съставът изпълнява успешно новите си задачи като оперно-симфоничен оркестър и поддържа богат оперен репертоар с творби от Верди, Пучини, Бизе, Белини, Доницети. Участва в оперните фестивали на о. Родос (Гърция), о. Палма де Майорка (Испания) и Солотурн (Швейцария), осъществява серия от гастролни в Германия, Белгия, Испания и Португалия, Франция и Швейцария.

От 2005 директор на ОФД – Русе е диригентът Найден Тодоров.

Съставът на ОФД – Русе е трикратно удостоен с наградата *Кристална лира* на СМТДБ – през 2003 за участието на Симфоничния оркестър в МФ ММД, през 2004 за балетния спектакъл *Спящата красавица* и през 2006 – за представянето на хора във фестивала *Софийски музикални седмици*.

През 2006 година ОФД – Русе получава признанието и на публиката – наградата *Музикант на годината* за творческа дейност.

За принос към развитието на българската култура Русенското оперно-филхармонично дружество получава през 2009 и наградата *Златна книга* на *Европейския форум на експертите*, като обществено признание за високия престиж и почетен статут на институцията.

Хоря Андорееску е главен диригент на Симфоничния оркестър на Румънското национално радио. Работи като главен диригент и с Камерния оркестър на радиото. Асоцииран диригент е на Букурещката филхармония *Джордже Енеску*, познат е и като основател и диригент на Камерния оркестър *Виртуозите на Букурещ*. В момента е професор по дирижиране в Националния университет по музика в Букурещ.

Работил е като постоянен гост-диригент на Симфоничния оркестър на Берлинското радио (1981-1993), Дрезденска филхармония (1983-1993) и *Щатскапеле* Шверин (1979-1990).

Дирижира световноизвестни оркестри, сред които *Гевандхауз* оркестър – Лайпциг, Берлинската *Щатскапеле*, Лондонският симфоничен оркестър, Лондонският кралски симфоничен оркестър, Виенските симфоници, Симфоничният

оркестър на Виенското Радио, Симфоничният оркестър на Йерусалим, Симфоничният оркестър на Нидерландското радио, BBC – *Scottish*, NDR Хамбург, Симфоничният оркестър на Щутгартското радио, Радио оркестрите на Лайпциг, Магдуг и Рейкявик, *Колегиум Музикум* – Копенхаген, Израелският камерен оркестър на Тел Авив, Нидерландският камерен оркестър и Филхармоничният оркестър на Нагоя.

Реализира множество записи за националните радио компании на Букурещ, Берлин, BBC – *Scottish*, Магдуг, Хилверсум, Виена, Рейкявик.

Има издадени над 60 плочи и компактдискове за компаниите *Naxos*, *C.P.O.*, *Bayers Records*, *RCA-Red Seal*, *Hastedt*, *Aksak*, *Attaca*, *Cultuur en Media*, *Electrecord*, *Casa Radio*.

Има 8 компактдиска, издадени от *Olympia* и *Electrorecord* с интеграл на оркестровите творби на Джордже Енеску, акламирани горещо от музикалната преса, и компактдиск, издаден от *C.P.O.* – Германия с избрани оркестрови произведения от Панчо Владигеров.

Ирина Йордакеску е родена в Букурещ през 1977. Завършва оперно пеене в класа на проф. Мария Слатинару Нистор и класа по ораториално пеене на проф. Дан Йордакеску в Музикалната академия в Букурещ. Лауреат е на националните конкурси *Михаил Жора* (II награда) и *Йонел Перлеа* (Голямата награда), както и на международните конкурси *Виоти* в Италия (наградата *Чезаре Барделли*), *Силвия Гезти* в Испания (III награда), *Мария Калас* в Гърция (III награда), *Винченцо Белини* в Италия (II награда) и трета награда и наградата на публиката от конкурса на *Ай Ви Си* в Холандия.

През 2000 дебютира в Букурещката национална опера. През 2001 реализира международния си дебют в Равена, Италия, пее на сцената на *Миланската скала* под диригентството на Рикардо Мутти и прави турне в Армения, Турция и Полша. През 2007 изпълнява главната роля в операта *Телече* от Фабио Ваки, написана специално за *Миланската скала* с диригент Роберто Абато и пее в Лас Пласас и Равена в наскоро откритата от Р. Мутти опера на Чимароза *Завръщането на дон Каландрино*.

От 2005 Ирина Йордакеску е солистка на Букурещката национална опера.

Работила е с всички големи румънски оркестри, както и с редица престижни оркестри от Франция, Люксембург, Испания, Гърция, Италия, Холандия. Поддържа творческо сътрудничество с диригенти от класата на Кристиан Мандял, Георге Костин, Хоря Андруеску, Флорентин Михаяску, Рикардо Мутти, Роберто Абато, Мишел Санторсола, Пол Наглер, Нил Томпсън, Нино Манули, Юлиан Ковачев, Милен Начев, Найден Тодоров и др.

Участва в концерти и фестивали в Италия, Франция, Испания, Люксембург, Германия, Полша, Турция, Мароко, Армения, България, Гърция, САЩ и Израел. Специализира при българския тенор Калуди Калудов. През 2008 печели стипендия за майсторски клас при известния италиански тенор Марчело Джордани.

Има богат репертоар от опери на Моцарт, Доницети, Верди, Пучини и др.

Антонела Барнат е родена през 1981 в Брашов. Завършва Националния университет по музика в Букурещ в класа по пеене на проф. Джеорджета Столеру. От 2005 е солист на Букурещката национална опера. Участва в концерти на Филхармонията *Джордже Енеску*, Камерния оркестър на Радиото, Симфоничния оркестър на Националното радио, оркестрите на Арад, Брашов, Клуж, Гюргево и др., под диригентството на Хория Андриеску, Влак Конта, Кристиан Мандял, Константин Петровици, Рагу Попа, Николае Илиеску, Кларк Рандъл.

Изнася концерти и участва в оперни спектакли в Малмьо, Швеция и Вилнюс, Литва. Печели редица международни награди, сред които наградата *Йоланда Маркулеску* на сопраното Фелиция Филип, първа награда и златен медал на Международния конкурс за певци в Родос, Гърция (2003), трета награда на песенния конкурс в Малмьо, Швеция (2007), втора награда и специалната награда на радиото на международния конкурс в Букурещ на името на Магда Янкулеску (2009). Полуфиналист е и на конкурса *Нови таланти* в Братислава, Словакия.

Репертоарът ѝ включва опери и кантатно-ораториални творби от различни епохи, по-важните от които са *Стабат Матер* от Перголези, *Месия* от Хендел, *Глория* от Вивалди, *Матеус Пасион* и *Магнификат* от Бах, 9-та симфония от Бетовен, *Реквием*, *Така правят всички* и *Сватбата на Фигаро* от Моцарт, *Севилският бръснар* и *Стабат Матер* от Россини, *Хофманови разкази* от Офенбах, *Фауст* от Гуно, *Кармен* от Бизе, *Травиата* от Верди, *Евгени Онегин* от Чайковски, творби от Малер, Брукнер и Търнидж.

Сорин Драничану е роден през 1963. Завършва музикалната академия в Клуж-Напока. Лауреат е на международните фестивали *Елена Теодорини* в Крайова, Румъния (1992) и *Мария Края* в Тирана, Албания (2000). Носител е на трета награда от международния конкурс *Умберто Джордано* – Фоджа, Италия (1999), както и на музикалната награда *Жан Бобеску* на списание *Mozaisic* (2002). Бил е солист на оперните театри в Букурещ, Крайова, Тимишоара, Яш, Констанца, Галац, Брашов и на Симфоничния оркестър на Румънското радио.

Сътрудничи с музикални агенции в Холандия, Италия, Украйна. Гостува в редица оперни театри в Холандия,

Германия, Белгия, Италия, Венецуела, България, Испания, Швейцария. Има богат оперен и кантатно-ораториален репертоар: *Евгени Онегин*, *Лучия ди Ламермур*, *Дон Паскуале*, *Вълшебната флейта*, *Дон Жуан*, *Дон Карлос*, *Риголето*, реkvиемите на Моцарт, Верди и Форте, както и *Стабат Матер* от Росини.

Рубен Мурешан завършва Музикалния университет в Букурещ в класа на проф. Джеорджета Столеариу, специализира църковна музика в института *Емануел* в Орадея, Румъния, и оперно пеене в Музикалното училище *Лонджи* – Бостън, САЩ.

Участва в майсторски класове на Джеорджета Столеариу, Дона Рол, Джеймс Маккинли, Ръсел Янг, Елизабет Баумгартен, Гуин Гейер, Тимъти Бенч, Робърт Ханисакър, Ян Макданиел, Норико Ясуга, Том Енман и Кен Такър.

Преподава пеене в университета *Емануел* – Орадея, Румъния, и *Гордън колидж* – Уенъм, Масачузетс, САЩ.

Печели стипендията за млади артисти *Йоланда Мъркулеску*, както и стипендия за обучение в Музикалното училище *Лонджи* – Бостън, САЩ. Носител е на втора награда от Международния конкурс *Джордже Енеску* – Букурещ и на първа награда от *Honors Competition* – Кембридж, САЩ.

Изнася рецитали в зала *Атене* – Букурещ, в Музикалния университет на Букурещ, Музикалната академия *Георге Дима* в Клуж-Напока, Консерваториите в Яш и Кишинев и др.

Концертира като солист на Букурещка филхармония *Джордже Енеску*, Филхармоничните оркестри в Арад и Крайова, Камерния оркестър на Букурещкото радио, Симфоничния оркестър към *Гордън колидж* – Уенъм, Масачузетс, Младежкия оркестър на Клуж, Оркестъра на летния институт *Кресчендо* – Унгария, *Masterworks Chorale* – Лексингтън, Масачузетс, *Про Музика* – Харвард и Филхармоничния оркестър на Орадея.

Участва в оперни постановки на Вокално студио – Бостън, Камерен оркестър *Лонджи* – Бостън, *New England Light Opera*, Симфоничен оркестър – Бостън и работи с известни диригенти като Кристоф Ад, Йохен Венер, Хоря Андруеску, Кристиан Мандял, Стивън Липсит, Джон Адам, Марк Морган, Джефри Ринк. Има богат репертоар от опери на Моцарт, Росини, Чайковски, Маскани, Доницети, Верди, Пучини, Бритън, както и от кантатно-ораториални творби на Бах, Хендел, Бетовен, Менделсон, Хайдн, Моцарт, Брамс.

Програмата подготви
Мария Дуканова

